

Publicerad 2007-11-01 17:57 av brungrönaögon

jag tänker inte beskriva mina dikter, de talar för sig själv.

evig saknad

Det är tomt, vart är alla?

Plötsligt ser jag en

Suddig individ, men avståndet är för långt

Jag når inte fram, även fast jag springer

Så är också du borta

Jag står ensam kvar

och jag fortsätter söka

efter ni som aldrig har existerat

en saknad som aldrig tar slut.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren brungrönaögon med Poeter.se id #19736 innehar upphovsrätten